

do 30 Hz	oblasti subbasových kmitočtů, která se většinou z nahrávky odřezává
30–65 Hz	hluboké basy; jejich zdůrazněním mohou vznikat problémy s duněním a hučením, zvlášť při poslechu nahrávky v prostředí, kde vzniká na těchto frekvencích stojaté vlnění, nebo při poslechu u zdi, či v koutech místnosti
50 (100) Hz	kmitočet síťového napětí; indukují se většinou do nesymetrických vedení, která jsou v blízkosti síťových transformátorů; lze její dobře vylíznout pomocí parametrického equalizéru nastaveného na úzkou šířku pásma
70–90 Hz	hustost nástrojů, které zabírají v nahrávce spodní pásmo; všimněte si, že většíma mikrofonů pro snímání basových nástrojů má na těchto frekvencích určitý zdvih
90–180 Hz	vysoké basy či velmi nízké stědy; dodávají zvuku hloubku a sytost
150–350 Hz	nízké stědy vznikající většinou rezonancí větších těles; některým barvám mohou dodávat sytost, u některých zvuků vytvářejí „krabícové“ zabarvení
250–750 Hz	nižší stědy vznikající většinou rezonancí menších nástrojů (boxů); jejich nadměrná přítomnost v signále vytváří „dřevěné, huhavé“ zabarvení; všimněte si, že equalizéry zapojené pro domácí poslech si většinou každý nastavuje zhruba do tvaru „V“, kde je právě tato oblast značně potlačena
700–1200 Hz	zvýrazněním této oblasti se zabarvení stává „plechovým, nosovým“, či jinak nepřijemným, u přebuzených kytar či dechových nástrojů začíná nabývat na hrubosti; někdy se dá zvýrazněním této oblasti přidat trochu razance u basové linky
1.2–3 KHz	vyšší stědy, které se výrazně podílejí na zabarvení nástroje; jejich zdůrazněním dostávají zvuky kovové ostrý, „mlaskavý“ či chrastivý charakter; toto pásmo má výrazný podíl na srozumitelnosti zvuku
2.5–6 KHz	vysoké stědy, které přidávají cinkání a rozjasňují zejména ty zvuky, které nemají směrem nahoru příliš velký frekvenční rozsah (např. el. kytary – cca do 7 KHz); ostatním zvukům dodávají ostrost a jas
6–20 KHz	pásmo velmi vysokých středů a výšek, jehož zesílení dodává zvuku pocit čistoty a průzračnosti, samozřejmě pouze za předpokladu, že je v signále obsaženo. U nástrojů, kde chceme ponechat zvuku jeho přirozený charakter (např. lidský hlas), je mnohem výhodnější používání výšek typu SHELVING než BELL.

Tab. 4: Vliv různých frekvencí na zabarvení zvuku

obou zvuků dohromady, a vzhledem k přítomnosti velkého množství harmonických, zní mixáž zaplněná ještě před tím, než se přidají další nástroje. Proto se party s ostře fázovanými a členěnými útvary stávají mnohem čitelnějšími, než svázané, dřížené akordy.

Obdobné problémy se vyskytují u syntetických zvuků, kde je velmi důležité vybrat si takový registr, který vychází dobře v mixáži, a přesto zanechává prostor ostatním zvukům, které máte v úmyslu použít. Celá záležitost není tak jednoduchá, jak by se mohlo na první pohled zdát, protože většíma syntezátorů má nastavené zvuky programů tak, aby byly co nejpůsobivější, když si je zkoušíte bez hudebního doprovodu. Použitím stejných zvuků v nahrávce pravděpodobně zjistíte, že zapíňují veškerý prostor v aranžmá. Technika, kterou používá hodně producentů spočívá v tom, že jednotlivé nástroje dobře zapadají do různých částí zvukového spektra a minimálně se frekvenčně překrývají, což napomáhá dobře je sluchově rozlišit od sebe.

Zkuste si ještě před natáčením vytvořit takový frekvenční diagram, kde si vás dokorigujete výběr zvuků nebo upravíte aranžmá tak, aby potom při mixáži nebylo nutné napravovat equalizérem to, k čemu vůbec nemuselo dojít. Většina zkušených odborníků vám potvrdí, že frekvenčně dobře sestavená nahrávka se „míchá sama“, tedy bez dlouhých úvah o barvách a o úrovních příslušných zvuků.

• Speciální využití equalizérů

Equalizéry je možné využívat i takovým způsobem, že se nepodílejí na barvě zvuku přímo, ale jsou zapojeny do řídicích obvodů různých dynamických procesorů. Například zařazením equalizéru do řídicího obvodu kompresoru lze dosáhnout toho, aby kompresor omezoval dynamiku signálu pouze na vybraných frekvencích. Tak je možné odstranit z nahrávky např. přehnané sykavky či vzduchové nárazy na mikrofon, u efektů typu GATE se zase dá omezit otvírání nežádoucími nástroji při přeslechu atd. Podrobné informace budou uvedeny v kapitole o dynamických efektech.

Kromě klasických equalizérů existují i typy, u kterých korekční úprava probíhá v závislosti na dynamice signálu (takto je možné rozjasnit například i zvuky, které by jinak značně šuměly, neboť zvuk se stává jasnějším až po překročení určité hlasitosti).